

[Socialministeren]

Intentionerne i dette forslag kan jeg også støtte, og jeg vil derfor gerne sætte et arbejde i gang, hvor vi under inddragelse af de hidtidige erfaringer kan få vurderet de administrative og økonomiske konsekvenser af at indføre sådanne betalingsprincipper.

Det er også i denne forbindelse vigtigt at sige, at vi sikrer, at en eventuel nyordning ikke koster yderligere.

Men også et sådant princip er jo i dag muligt. Når det ikke er gennemført, hænger det netop sammen med, at det ofte kan give anledning til merudgifter, så paradoksalt det end må lyde.

Sammenfattende finder jeg derfor beslutningsforslaget sympatisk. Det peger på nogle vigtige led i vores daginstitutionspolitik, som vi har behov for at få dyrket grundigt i den kommende tid.

Jytte Andersen (S):

Indholdet i de tre forslag i dette beslutningsforslag giver efter vores opfattelse et billede af, at virkeligheden er fundamentalt anderledes for Kristeligt Folkeparti, end den tager sig ud for dagens børnefamilier. Forslaget er egentlig også ret deprimerende læsning, ikke kun fordi det tager afsæt i en tåget virkelighedsforneelse om børnefamiliernes økonomiske og pasningsmæssige problemer, men mere fordi det ikke med ét eneste ord nævner, hvor gode udviklingsmiljøer for børn vore vuggestuer, dagplejer, børnehaver og fritidshjem rent faktisk er.

Vi deler ikke den opfattelse af daginstitutionernes rolle, som man kan tro Kristeligt Folkeparti har, for det virker faktisk, som om de er nogle nødvendige onder, fordi danske kvinder absolut vil ud på arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet har derimod den holdning, at dagforanstaltninger udgør utrolig værdifulde børnemiljøer, som vi egentlig meget gerne ville have udviklet både kvantitetsmæssigt og kvalitetsmæssigt, forstået på den måde, at vi synes, de kunne udgøre nogle åbne, lokale familie- og kulturcentre for både børn og voksne i nærmiljøerne.

De tre forslag tager, sådan som vi anskuer det, udgangspunkt i nogle myter, nogle forhåbninger eller nogle småborgerlige dogmer om, hvordan dagens børnefamilier har det i forhold til deres forventning til det offentlige servicesystem. For det første er der jo, som socialmini-

steren meget rigtigt sagde, ikke ret mange rige børnefamilier, og hvis vi indtægtsgraderer, er der en meget stor risiko for, at vi ryger ind i nogle nye samspilsproblemer, og det er jo ikke just det, Folketinget her sukker efter.

Vi vil derfor stærkt anbefale Kristeligt Folkeparti at læse BUPL's analyse af takstpolitikken. Den har efter sigende haft en god indflydelse på regeringen og på skatteministeren, og det kan måske også bidrage til en større erkendelse hos Kristeligt Folkepartis medlemmer.

For det andet indeholder forslaget et krav om, at alle kommuner skal have en garantiordning, ifølge hvilken forældrene kan tage børn ud og ind af institutionerne afhængigt af deres arbejdssituation.

Nu er det efter vores opfattelse ikke så reelt et valg, man stiller forældrene i, når vi ved, hvor dyre daginstitutionerne er, og når vi ved, hvordan den økonomiske situation i øvrigt er for forældre, specielt når de er arbejdsløse, eller hvis de er på sygedagpenge. Derfor er vi meget skeptiske over for et lovpligtigt krav til kommunerne og synes egentlig, at kommunerne selv kan udvikle det, afhængigt af hvor megen vægt de lægger på det.

For det tredje lægges der op til taxameterordning og deltidsspasning. Imidlertid er det jo sådan, at mere end 90 pct. af småbørnsfamilierne rent faktisk arbejder på fuld tid. Men også her gælder det, at hvis der er et behov for deltidsinstitutioner, er vi faktisk helt sikre på, at kommunerne meget gerne vil lægge op til deltidsbørnehaver eller deltidsvuggestuepladser, og det synes jeg så kommunerne skal gøre, afhængigt af det lokale pres.

Vi er skeptiske over for nogle former for taxameterordning, hvis det handler om, at børn skal tages ud og ind på skiftende tidspunkter, fordi vi har den opfattelse, at det vil skade det pædagogiske miljø i daginstitutionerne, og det synes vi ikke der er brug for.

Med andre ord synes vi ikke, at dette forslag er båret af den klareste realisme med hensyn til behovet for udbygning og behovet for kvalificering på børneområdet. Og vi synes næsten, det er en hån imod det danske sprog at kalde det et forslag til forbedringer på daginstitutionsområdet.

Karen Højte Jensen (KF):

Vi har fra konservativ side overvejende sym-